

[Hartvig Frisch.]

det ærede Medlem Hr. Krag. Han har nemlig fundet den bedste Valgparole til at udtrykke Regeringens Styrke i den nuværende Situation, og denne Parole lyder: „Styres skal der, og alt det andet er en forvirret Flok.“ Denne Bemærkning faldt ved Grundlovsdebatten den 26. Januar, og den lød i sin Helhed — hvis den højtærede Formand giver mig Tilladelse til at citere den —:

„Men jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i, at den Partiplittelse, som præger den danske Rigsdag for Tiden — jeg ved ikke, om vi ikke har 10 Partier her i denne Sal —, er det stærkeste Vaaben i den højtærede Statsministers Haand. Det er den stærkeste Argumentation, som man i en vanskelig, i en svær, i en af Uvejrsskyer præget Tid kan fremføre over for et Lands Vælgere, at man kan sige: Her staar en samlet Blok, som kan føre Styret, ganske vist efter Principper, som mange af jer vel sagtens nok misbilliger; men styres skal der, og alt det andet er en forvirret Flok.“

Naar man staar over for det mesterlige, saa skal man ikke forsøge at gøre det bedre, og det ærede Medlem har virkelig her udtrykt Sandheden i en Nøddekal.

Brorsen: Jeg skal ikke opholde mig videre ved, hvad vi har været Vidne til i de sidste Dage her inde paa Rigsdagen, det Galoptempo, vi arbejder i, jeg skal bare udtale, at det forekommer mig, at det for hvert Aar der gaar, i Virkeligheden bliver værre og værre.

Hvad enten det nu bliver den ene eller den anden Grundlov, enten det bliver den nuværende, der skal bestaa endnu et Stykke Tid, eller vi skal have Trekantens Grundlov, vil jeg haabe, at vi kan blive enige om en fornuftig Bestemmelse, som findes baade i vort Udkast til Grundlov og i Trekantens Forslag: at en Minister ikke uden tvingende Nødvendighed maa fremsætte Forslag paa Rigsdagen efter den 15. Februar. Jeg tror, at det er en ganske udmærket Bestemmelse, som vi forhaabentlig, da den altsaa staar i to Grundlovsudkast, kan blive enige om. Ikke alene for os herinde, men for Offentligheden i det hele tror jeg, det vil have stor Betydning og ogsaa skabe større Respekt for vort Arbejde her paa Rigsdagen.

Nu da vi staar foran Afslutningen af Arbejdet i denne Rigsdagssamling og i den 4-aarige Periode, er der Grund til at kaste Blikket lidt tilbage og se, hvad der egentlig

er kommet ud af Arbejdet herinde paa Rigsdagen i de forløbne Aar. Jeg vil gøre opmærksom paa, at vi i Aar har et Jubilæumsaar, idet den nuværende Regering har været ved Magten i ca. 10 Aar, fra 1929. Der er derfor Grund til at se paa Resultaterne af den Politik, der er ført i den 10-aarige Periode, hvor de to nuværende Regeringspartier, den radikal-socialdemokratiske Regering, har ført an i det politiske Arbejde. Det, der er afgørende, er at fastslaa, hvorledes de Ord, der i sin Tid blev udtalt paa de forskellige Omraader, har svaret til Regeringens Handlinger. Nu skal jeg ikke, i alt Fald ikke i videre Udstrækning, komme ind paa de Begivenheder, som medførte, at vi i 1929 fik en radikal-socialdemokratisk Regering. Jeg kan imidlertid ikke helt lade være med at minde om, at det var det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der ogsaa for 10 Aar siden spillede en betydelig Rolle i hele den politiske Situation herinde i Spidsen for sit Parti; det, der gav Anledning til Venstregeringens Fald i 1929, var en vis Uenighed med Hensyn til Forsvarssagen. Venstregeringen hævdede, at den Sag skulde afgøres i Samlingen 1928—29, og i Henhold til de Udtalelser, vi da fremsatte fra vor Side, var det aldeles klart for alle, ogsaa for Det konservative Folkeparti, at en Løsning af Spørgsmaalet skulde til, ellers vilde vi komme ud til Valg. Man forandre imidlertid, at vi øjeblikkelig skulde forhøje visse Bevillinger paa de militære Ministeriers Budgetter, det var det, der gav Anledning til den politiske Krise, der i 1929 medførte Venstregeringens Fald.

Jeg havde adskillige Gange Lejlighed til netop med Hensyn til dette Spørgsmaal at spørge, hvor de Konservative vilde hen, om de ikke stadig vilde søge Forhandling med Venstre. Det har sin Betydning — derfor nævner jeg det — at se, hvorledes det er gaaet i de forløbne Aar. Paa Grund af den politiske Krise, vi i 1929 kom ind i, var det, set ud fra et Forsvarssynspunkt, ikke nogen klog politisk Handling fra Det konservative Folkepartis Side. Vi lægger Mærke til, hvorledes det fra Flaadens Side fremføres, at man i dette Øjeblik for at holde Vagt i vore Farvande nødvendigvis savner forskellige Enheder, som man kalder det. Jeg kan derfor ikke lade være med, naar jeg benytter 1929 som Udgangspunkt — Sandheden skal jo frem —, at nævne, at hvis man dengang ikke havde bragt os ud i politisk Konflikt, men var blevet enig, havde det set bedre ud i dette Øjeblik, saa havde vi haft de forskellige Enheder, man ikke kan faa af den nuværende Regering. Bare med Hensyn til Nybygninger kan jeg nævne,